

Na skrzydłach nadziei. Przesłanie Wikariusza Przełożonego Generalnego

Z wielką prostotą, cicho i w całkowitej ciągłości, pozostając w mojej posłudze Wikariusza w ciągu najbliższych kilku miesięcy, będę wspierał Przełożonego Generalnego w prowadzeniu Zgromadzenia do 29 Kapituły Generalnej w lutym 2025 roku.

Drodzy czytelnicy Biuletynu Salezjańskiego, piszę te słowa z niepokojem, ponieważ będąc czytelnikiem Biuletynu Salezjańskiego od dzieciństwa w mojej rodzinie, znajduję się teraz po drugiej stronie, zmuszony do napisania pierwszego artykułu, zarezerwowanego dla Przełożonego Generalnego.

Czynię to z radością, ponieważ ten zaszczyt pozwala mi dziękować Bogu za naszego ks. Ángela, obecnie kardynała Świętego Kościoła Rzymskiego, który właśnie zakończył 10 lat cennej posługi dla Zgromadzenia i Rodziny Salezjańskiej, po wyborze na 27 Kapitułę Generalną w 2014 roku.

Po 10 latach od tego dnia, jest teraz w pełni w służbie Ojca Świętego, na tyle, na ile powierzy mu to papież Franciszek. Nosimy go w naszych sercach i towarzyszymy mu wdzięczną modlitwą za dobro, które dla nas uczynił, ponieważ czas nie zmniejsza, ale wzmacnia wdzięczność. Jego osobista historia jest historycznym wydarzeniem dla niego, ale także dla nas wszystkich.

Jego odejście, w sensie kanonicznym, dla jeszcze większej służby Kościołowi, jest pozostaniem zawsze z nami i w nas.

W całkowitej ciągłości

A teraz, jako Zgromadzenie, a tym samym jako Rodzina Salezjańska, jak możemy iść naprzód?

Bardzo prosto, spokojnie i w całkowitej ciągłości. Wikariusz Przełożonego Generalnego, zgodnie z Konstytucjami Salezjańskimi, ma również za zadanie zastępować Przełożonego

Generalnego w razie potrzeby. Tak będzie aż do następnej Kapituły Generalnej.

Konstytucje Salezjańskie mówią o tym w sposób bardziej organiczny i wyrazisty, ale podstawowa koncepcja jest następująca. Pozostając w mojej posłudze jako Wikariusz, w nadchodzących miesiącach będę zastępował Przełożonego Generalnego w prowadzeniu Zgromadzenia do 29 Kapituły Generalnej w lutym 2025 roku.

Jest to wymagające zadanie, dla którego już teraz proszę o modlitwę i wezwanie do Ducha Świętego, aby być wiernym Panu Jezusowi Chrystusowi, z sercem Księdza Bosko.

Mam na imię Stefano

Zanim przejdę do rzeczy ważnych, kilka słów, aby się przedstawić: mam na imię Stefano, urodziłem się w Turynie w rodzinie typowej dla naszej ziemi; syn byłego ucznia salezjańskiego, który chciał wysłać mnie do tej samej szkoły, w której był w swoim czasie, i matki nauczycielki, również byłej uczennicy szkoły katolickiej. Od nich otrzymałem życie i życie wiary, proste i konkretne. Tak dorastaliśmy z moją siostrą, jesteśmy tylko we dwoje.

Moi rodzice są już w niebie, w rękach Boga i będą się bardzo uśmiechać, gdy zobaczą, co dzieje się z ich synem... na pewno skomentują: *dun Bosch tenje nà man sla testa!* (Ksiądz Bosko trzyma rękę na jego głowie!).

Mówiąc o salezjanach, zawsze byłem częścią salezjańskiej Inspektorii Piemont-Dolina Aosty, dopóki nie zostałem poproszony podczas KG27 o koordynowanie Regionu Śródziemnomorskiego (chodzi o wszystkie rzeczywistości salezjańskie wokół Morza Śródziemnego, na trzech kontynentach graniczących z nim... ale także Portugalia i niektóre obszary Europy Wschodniej). Wspaniałe doświadczenie salezjańskie, które mnie przemieniło, czyniąc mnie międzynarodowym w sposobie postrzegania i odczuwania rzeczy. KG28 uczyniła drugi krok, prosząc mnie, abym został Wikariuszem Przełożonego Generalnego, i oto dotarliśmy do dzisiaj! 10 lat u boku ks. Ángela, ucząc się przez te lata odczuwania serca świata, dla

Zgromadzenia, które jest naprawdę rozproszone po całej ziemi.

Najbliższa przyszłość

Posługą najbliższych miesięcy, aż do lutego 2025 roku, będzie zatem towarzyszenie Zgromadzeniu do następnej Kapituły Generalnej, która rozpocznie się w Turynie Valdocco 16 lutego 2025 roku.

Drodzy przyjaciele, Kapituła Generalna jest najwyższym i najważniejszym momentem w życiu Zgromadzenia, kiedy przedstawiciele wszystkich prowincji Zgromadzenia gromadzą się razem (mówimy o ponad 250 współbraciach) zasadniczo w trzech celach: aby się poznać, modlić i rozważać, aby „myśleć o teraźniejszości i przyszłości Zgromadzenia” oraz aby wybrać następnego Przełożonego Generalnego i całą jego Radę. Jest to zatem bardzo ważny moment, dla którego nasz ks. Ángel zaproponował refleksję na temat: „Zafascynowani Jezusem Chrystusem i oddani młodemu”. Ten temat, który Przełożony Generalny wybrał dla Zgromadzenia, zostanie wyrażony w trzech różnych i uzupełniających się aspektach: centralne miejsce Chrystusa w naszym życiu osobistym, w konsekracji zakonnej; wymiar naszego powołania wspólnotowego, w braterstwie i współodpowiedzialności ze świeckimi, którym powierzona jest misja; aspekty instytucjonalne naszego Zgromadzenia, weryfikacja animacji i zarządzania w towarzyszeniu Zgromadzeniu. Trzy aspekty dla jednego generatywnego tematu.

Nasze Zgromadzenie bardzo potrzebuje tej Kapituły Generalnej, która przychodzi po tak wielu wydarzeniach, które dotknęły nas wszystkich. Wystarczy pomyśleć, że ostatnia Kapituła Generalna odbyła się na początku pandemii, która ją przerwała.

Budowanie nadziei

Świętowanie Kapituły Generalnej to świętowanie Nadziei, budowanie Nadziei poprzez decyzje instytucjonalne i osobiste, które pozwalają „marzeniu” Księdza Bosko trwać, dawać mu teraźniejszość i przyszłość. Każda osoba jest powołana do tego, aby być marzeniem w sercu Boga, marzeniem

zrealizowanym.

W tradycji salezjańskiej istnieje to piękne zdanie, które Ksiądz Bosko wypowiedział do Księdza Rua, wezwanego z powrotem na Valdocco, aby konkretnie zająć miejsce Księdza Bosko:

„Uczyniłeś Księdza Bosko w Mirabello. Teraz zrobisz to tutaj, w Oratorium”.

To jest to, co naprawdę się liczy: „Być Księdzem Bosko dzisiaj” i to jest największy dar, jaki możemy dać temu światu.